

Comiat de les germanes de la Casa Sacerdotal

Un bon nombre de preveres han participat, aquest passat 7 de febrer, en la missa de comiat de les germanes de la Congregació de les Missioneres de la Mare de Déu del Pilar, que prop de 50 anys han estat assistint a la Casa Sacerdotal de Lleida. En la celebració, presidida pel nostre bisbe Joan, es van dirigir als presents el vicari general, Mn. Ramon Prat; la general de la congregació, la Gna. Mari Paz, i Mn. Jerónimo Ortiz, un dels cape-

llans més veterans i primer director que de la Casa Sacerdotal, quan aquesta es va inaugurar a l'edifici del carrer Margall. Les paraules de Mn. Ortiz van ser molt emotives quan va explicar com va rebre l'encàrrec del bisbe Aurelio del Pino de trobar una congregació de religioses que es poguessin fer càrrec de la casa, que ara, i després de tants anys de servei generós a nombrosos preveres, han de deixar de fer-ho per manca de vocacions.

La Festa de l'Hospitalitat de Lourdes omple la Catedral

El diumenge 16 de febrer, la Catedral Nova es va quedar petita per acollir el rosari de torxes i la missa en honor de la Mare de Déu de Lourdes, actes que van estar presidits pel bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, i que havia convocat l'Hospitalitat que dur el nom de la Mare de Déu. Abans d'iniciar-se l'eucaristia, la delegada diocesana de Pastoral de la Salut, Montse Esquerda, va dirigir-se als presents per fer la presentació de l'Any del Malalt, que a Lleida se celebra el mes de maig.

A continuació, el bisbe Joan va celebrar l'eucaristia, en l'homilia de la qual va recordar que Crist és el més important, per damunt de les devocions, convidant-nos a aprofundir en elles.

El president de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Lleida, Ramon Maria Reig, en finalitzar els actes litúrgics va prendre la paraula per agrair a tothom la participació; per informar de

les jornades de formació que es desenvoluparan a l'IREL, dins del curs d'Antropologia Teològica, que s'iniciaran el 25 de febrer, i per anunciar les dades del proper pelegrinatge de l'Hospitalitat diocesana de Lleida a Lourdes, que serà del 26 al 29 de juny. En aquest sentit, el Sr. Bisbe va intervenir per demanar-nos a tots poder viure aquesta experiència de fraternitat com a diòcesi o sigui coincidint els diferents grups en els dies ja indicats per enguany.

AJUDANT A VIURE

Un servei educatiu per al bé de la persona

La meva reflexió avui va dirigida als pares i mares i a la seva important tasca de triar col·legi per al seu fill o filla i decidir si el matriculen o no en l'assignatura de Religió. Però, aprofitant l'avinentsa, vull també agrair l'impagable servei de tants mestres i professors que porten cada dia a les aules la il·lusió d'ajudar a créixer els alumnes en el difícil art de responsabilitzar-se de la pròpia vida i de contribuir al bé de tothom. En les meves visites pastorals he pogut comprovar-ho amb goig.

Estic segur que pares i mares, al moment d'elegir, tindreu en compte el bon nivell científic i tècnic del Centre i, també, si el seu projecte educatiu inclou clarament el propòsit de fer emergir en els vostres fills la capacitat de discernir allò que dóna sentit a la seva vida: la convicció que la persona ha de ser respectada sempre i mai no és un mitjà per a res; que el respecte i la cooperació amb la diversitat és una qualitat; que la pau i el diàleg és el camí per a conèixer i progressar amb equitat; que la justícia i la veritat són un bé comú; que la corrupció i l'abús del més feble danya les persones i són una ofensa greu...

Els cristians sabem que aquests són valors derivats de la comprensió del missatge religiós i moral de la persona, la paraula i la vida de Jesús. Per això us proposo que considereu l'assignatura de Religió i Moral Catòlica com allò que és: un servei educatiu per al bé de la persona i, en conseqüència, un bé per a tothom. És una autèntica plataforma de diàleg sistemàtic entre la fe i la cultura, entre la raó científica i la raó espiritual i religiosa, que il·lumina les relacions humanes, coopera a afavorir la reflexió, a adquirir criteris fonamentats i raonats que disposin l'alumne a actuar segons els valors, a descobrir l'horitzó del sentit que té la vida i a implicar-se amb els altres. És, a més, un servei a les famílies que volem que els vostres fills aprenguin aquells llenguatges, símbols i continguts religiosos que impregnen totalment la vida i la cultura del nostre país en molts nivells. Inclòs en l'àmbit més profund del sentit de la vida, de la concepció de la persona humana i de la societat, dels drets humans, de la idea de treball, de progrés, de llibertat, de compromís, d'economia, de creació artística... hi ha coses que no es poden entendre bé sense tenir en compte l'aportació fonamental de la fe cristiana, com il·lustren historiadors i sociòlegs.

La classe de Religió Catòlica dóna a conèixer, també, la persona de Jesucrist com aquell qui ha realitzat plenament la vocació humana, proposant-lo com el referent en qui emmirallar-se per a configurar la visió de la vida, de les relacions, del futur i dels valors per tal d'aconseguir ésser persona més feliç i ciutadà més lliure i responsable.

Animo, doncs, les mares i pares a reflexionar l'elecció de centre educatiu per al vostre fill o filla, així com sobre la seva matriculació en l'assignatura de Religió. És un moment significatiu per a contribuir a dotar els vostres fills d'un patrimoni humà i d'esperança, i també al desenvolupament de la societat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

PERE MONTAGUT

Pere Tena, un pastor i teòleg estimat

Mn. Pere Montagut va descobrir el bisbe Pere Tena com a seminarista —al Convictori— i després com a alumne seu de litúrgia a la Facultat de Teologia. Finalment, com a vicari de la Parròquia del Remei de les Corts de Barcelona —actualment n'és el rector—, on van viure plegats fins a la jubilació del seu germà, Mn. Francesc.

Què destacaria d'una personalitat humana tan rica?
Em va captivar, sobretot, el seu tarannà casolà, familiar i senzill. En les seves responsabilitats eclesials podia posar-se a l'altura del que se li demanava, i això li feia expandir una qualitat humana que no sovinteja. No era propens a jutjar ningú ni era amant de cabòries ideològiques. Estimava personalment.

I com a pastor i teòleg?
S'ha acreditat com un incansable catequeta. Fruïa ensenyant la fe de l'Església. Era un convençut propagador dels ensenyaments conciliars. Els darrers mesos, ja debilitat per la malaltia, encara ens donava una nova lliçó sobre la *Sacrosanctum Concilium*. Escoltar-lo predicar era un exercici de solidesa; celebrava la litúrgia amb unció, molts vàrem acudir al seu agut discerniment i quedàvem meravellats de la seva devoció a la Paraula de Déu.

Ha marcat una època eclesial?
Penso que sí. Ho ha fet a Barcelona i per tota l'Església. Era una autoritat reconeguda, especialment en el camp litúrgic. Es troba entre els qui acolliren fidelment el Vaticà II per ser més sacerdots de Crist i més servidors de l'Església santa. Molts hem fet aquests dies un exercici de memòria i li estem agraïts. Ell volia fer de bisbe sense deixar d'escriure, de pensar, de fer vida de barri, sense oblidar el do de l'amistat.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Los sacerdotes obreros

En 1943 Henri Godin e Yvan Daniel escribieron el libro *Francia, país de misión*, una cruda descripción de la descristianización de Francia y una apelación apasionada a la reevangelización del país. Más tarde, esta constatación se ha reproducido en otros países europeos tradicionalmente cristianos.

También en 1943, el cardenal Suhard, arzobispo de París, creó la Misión de París, un intento generoso de anunciar a Cristo en la nueva situación. No pocos sacerdotes querían estar presentes entre los que sufrían y vivir en comunión con los pobres, poniendo en práctica las palabras de Jesús: «Los pobres son evangelizados», en la línea de Charles de Foucauld.

Además de la Misión de París y la Misión de Francia, nacieron los Sacerdotes del Pradío, el Voluntariado para los Derechos del Hombre más Pobre, el Movimiento Cuarto Mundo... Gilbert Cesbron describió sugerentemente esta espiritualidad y este impulso generoso en su novela *Los santos van al infierno* (1952). Roma prohibió la experiencia en medio de una gran polémica.

El cardenal Liénart, obispo de Lille, consiguió que la Misión de Francia se mantuviera bajo la forma de una prelatura *nullius*, con una organización más centralizada. Con perplejidades y altibajos, aquella fue una página evangélica de la Iglesia contemporánea. Una página que ha dejado una herencia de pastoral misionera.

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Necesidad de ternura

Es un texto medieval de Salzburgo. Mn. Jordi Sans Vila, operario diocesano formador nuestro en el Seminario de Barcelona, lo vio escrito en la pared de un monasterio:

- «Un sacerdote debe ser muy grande y a la vez muy pequeño;
- de espíritu noble como si llevara sangre real y sencillo como un labriego;
- héroe, por haber triunfado de sí mismo, y hombre que sabe sufrir;
- fuente inagotable de santidad y pecador a quien Dios perdonó;
- señor de sus propios deseos y servidor de los débiles y vacilantes;
- uno que jamás se doblegó ante los poderosos y se inclina, no obstante, ante los más pequeños;
- dócil discípulo de Jesús y siempre dispuesto a servir;
- pordiosero de manos suplicantes para los pobres y mensajero que distribuye los dones más grandes a manos llenas;
- siempre animoso, luchador en el campo de batalla, madre tierna a la cabecera del enfermo o de quien sufre y llora;
- anciano por la prudencia de sus consejos y niño por su confianza;
- amante de lo más humilde y aspirante a lo más sublime;
- el sacerdote debe ser hecho para la alegría; ajeno a la envidia y transparente en sus pensamientos;
- sincero en sus palabras; amigo de la paz y enemigo de discordias.
- Seguro de sí mismo y que con su vida nos muestre a Jesucristo.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Quaresma: camí cap a la Pasqua

La Pasqua és la festa litúrgica més important i antiga que se celebra el diumenge que segueix a la lluna plena de primavera. Ja sant Pau afirma «que si Crist no ha ressuscitat vana és la nostra fe» (1Co 15,14). Per això, el papa Francesc la situa en el nucli fonamental de la fe que és «la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (*La joia de l'Evangelí*, n. 36). A partir del segle IV es qualificà el camí cap a la Pasqua com la Quaresma o *quaresma*, tot anticipant al dimecres anterior el dejuni que no es practicava en diumenge, i per això el dimecres de cendra esdevingué l'obertura de la Quaresma.

Els diumenges previs al de Rams orienten vers la Pasqua. Enguany, en el cicle A, la primera lectura toca la creació i el pecat (1a setmana), Abraham (2a), Moisès (3a), el Poble de Déu (4a) i els profetes (5a); la segona lectura variable, fa de mediació vers l'Evangelí, i aquest presenta: les temptacions (1a), la transfiguració (2a), els evangelis majors de la catequesi: la Samaritana (3a), el cec de naixement (4a) i la resurrecció de Llätzer (5a). És així, doncs, com la litúrgia quaresmal ens prepara per celebrar «el Crist, la nostra Pasqua» (1Co 5,7).

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 10. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.
- 11. ■ Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.
- 12. ■ Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.
- 13. ■ Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.
- 14. ■ Divendres** [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.
- 15. ■ Dissabte** [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paülles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.
- 16. ■ † Diumenge vinent**, II de Quaresma (lit. hores 2a. setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salaria; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9; 3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Esclusura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esclusura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esclusura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 2,7-9; 3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?» La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte".» La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.» La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti sólo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Crist és temptat pel diable al desert. Frontal brodat, Museu de la Catedral (Barcelona)

🔊 Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron. Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras".» Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".» Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto".» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Les temptacions de Jesús

Subratllem els trets de la redacció de Mateu. Primer, posa un accent en el dejuni de Jesús. No només quaranta dies sinó també quaranta nits. Com Moisès en l'Horeb (*Ex 34,28; Dt 9,9-18*), o també com la tornada del camí d'Elies (*1Re 19,2-8*). Tanmateix, a Mateu no s'esmenta la proximitat de Déu (com amb Moisès), ni tampoc l'assistència miraculosa que rep Elies (pa i aigua pel camí). Després del dejuni, Jesús té gana. Aquí apareix el temptador (literalment, el que vol apartar del camí): «ja que ets el fill de Déu». La temptació és més subtil del que sembla: «ja que tens aquest poder...» La resposta de Jesús no solament remarca que «l'ho-

me no viu només de pa» (com en Lluc), sinó que, seguint la cita del Deuteronomi, afegeix: «de tota paraula que surt de la boca de Déu», de fer la voluntat de Déu que és la justícia, el nucli de la seva vida.

La segona temptació de Jesús en Mateu és al temple de Jerusalem. La temptació sembla anticipar l'escena de Getsemaní. També aquí Jesús diu clarament que el camí de la passió no s'ha de bandejar cridant les legions d'àngels del seu Pare (*Mt 26,53*). Però també ens avancem a l'escena del calvari: «si ets el fill de Déu, baixa de la creu» (*Mt 27,40*). Les temptacions no són puntuals, acompanyen Jesús tota la vida (cf. *He 2,18; 4,15*). El que dona la clau de la resposta de Jesús és també aquí un text del Deuteronomi:

«no temptaràs el Senyor, el teu Déu». Estem en línia amb la voluntat de Déu.

La tercera temptació, dalt d'una muntanya, a la vista de tots els reialmes de la terra, és la més grollera: posar-se al servei de Satanàs per dominar el món. Jesús respon amb un text molt proper al *Xemà*, la gran pregària jueva d'aleshores i d'ara: «Escolta, Israel, el Senyor, el teu Déu és un Déu únic...» (*Dt 6,4*). Les temptacions són adreçades a Jesús com a «fill de Déu». Jesús és Messies en tant que és el Fill de Déu. I cal notar el to positiu de les respostes de Jesús: «està escrit». En contrast amb el vell Israel, Jesús ha vençut les temptacions del desert.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Espiritualitat i Litúrgia

Adoració Nocturna

No cuesta mucho comprobar que las personas vivimos, en la sociedad de hoy, excesivamente preocupados por lo material y a un ritmo algo vertiginoso. Cada vez resulta más difícil encontrar espacios de tiempo y lugar para poder detenerse a reflexionar sobre uno mismo y encontrarse con Dios.

Algunos han encontrado ese espacio en el templo y en silencio de la noche. Así lo hacen los grupos de Adoración Nocturna que se reúnen por la noche, una vez al mes, para adorar al Señor, reflexionar y dialogar con Él.

La Adoración Nocturna es un movimiento de la Iglesia impulsado por el Papa y los Obispos, conscientes de la necesidad que existe de: Escuchar a Jesús que nos habla; revitalizar con la oración la vida espiritual de los creyentes; ser el soporte de la obra evangelizadora de la Iglesia; reparar por las injusticias y desórdenes de esta sociedad.

La Adoración Nocturna está extendida por todo el mundo. En la parroquia de San Pedro, de nuestra ciudad, existe un grupo de cristianos amantes de la Eucaristía que, sintiendo la necesidad del encuentro con Dios y consigo mismos, asisten a la cita mensual con Jesús Sacramentado.

¿Quieres sentir también tú el gozo de esa experiencia? Haz la prueba, todos los primeros sábados de cada mes, a las 21 h en la iglesia de San Pedro, un grupo de adoradores y adoradoras te está esperando.

José María Ponz

Cicle de conferències sobre la «Saviesa»
«L'Evangeli com a pauta de saviesa transcendent»
 a càrrec de **Ramon Prat**, mossèn i teòleg
Dijous 13 de març, a les 19.30 h, a l'IEI

JORNADA ANUAL DE LA XARXA D'ENTITATS CRISTIANES D'ACCIÓ CARITATIVA I SOCIAL DE LLEIDA

Com treballar avui el canvi social des de la Xarxa d'entitats Cristianes de Lleida?

15 de març de 2014 de 9.30 a 13.30 Col·legi Maristes

Consagració de la nova capella de les Germanetes de Santa Teresa Jornet

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha consagrat aquest passat 25 de gener l'altar de la nova capella del convent de clausura de les Germanetes dels Ancians Desemparats de Santa Teresa Jornet d'Aitona.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 9 de març:**
—19.30 h, Eucaristia i ritus d'elecció dels catecúmens a la Catedral.
- **Dijous, 13 de març:**
—19.30 h, conferència a l'IEI, a càrrec de Mn. Ramon Prat.
- **Divendres, 14 de març:**
—9.30 h, VII Jornada d'Acompanyament al dol i a la malaltia. Auditori del campus de Cap Pont, UDL.
- **Dissabte, 15 de març:**
—9.30 h, trobada de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Socio-Caritativa al col·legi Maristes.
—20 h, concert de les corals dels Maristes i Shalom a l'auditori Enric Granados, a benefici dels Habitatges Socials del Seminari.
- **Diumenge, 16 de març:**
—18 h, «Diumenges de Pel·lícula» a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

**L'atri dels gentils
Humanisme i transcendència.
La fraternitat**

- **Divendres, 21 de març:**
—Seminari a càrrec de Montse Esquerda i Joan Biscarri. Modera: Josep M. Forné. De 18.30 a 21.30 h, UDL (edifici Rectorat).
- **Dissabte, 22 de març:**
—Seminari a càrrec de Manuel Lladonosa i Dolors Mayoral. Modera: Ramon Prat. De 9.30 a 12.30 h, UDL (edifici Rectorat).

AYUDANDO A VIVIR

Un servicio educativo para el bien de la persona

Mi reflexión va dirigida hoy a los padres y madres y a su importante tarea de elegir colegio para su hijo o hija y decidir si lo matriculan o no en la asignatura de Religión. Pero, aprovechando la ocasión, quiero también agradecer el impagable servicio de tantos maestros y profesores que llevan cada día a las aulas la ilusión de ayudar a crecer a los alumnos en el difícil arte de responsabilizarse de la propia vida y de contribuir al bien de todos. En mis visitas pastorales he podido comprobarlo con gozo.

Estoy seguro de que padres y madres, en el momento de elegir, tendrán en cuenta el buen nivel científico y técnico del Centro y, también, si su proyecto educativo incluye claramente el propósito de hacer emerger en sus hijos la capacidad de discernir lo que da sentido a su vida: la convicción de que la persona debe ser respetada siempre y nunca es un medio para nada; que el respeto y la cooperación con la diversidad es una cualidad; que la paz y el diálogo son el camino para convivir y progresar con equidad; que la justicia y la verdad son un bien común; que la corrupción y el abuso del más débil

daña a las personas y son una ofensa grave... Los cristianos sabemos que estos son valores derivados de la comprensión del mensaje religioso y moral de la persona, la palabra y la vida de Jesús. Por eso os propongo que consideréis la asignatura de Religión y Moral Católica como lo que es: un servicio educativo para el bien de la persona y, en consecuencia, un bien para todos. Es una auténtica plataforma de diálogo sistemático entre la fe y la cultura, entre la razón científica y la razón espiritual y religiosa, que ilumina las relaciones humanas, coopera a favorecer la reflexión, a adquirir criterios fundamentados y razonados que dispongan al alumno a actuar según los valores, a descubrir el horizonte de sentido que tiene la vida y a implicarse con los demás. Es, además, un servicio a las familias que desea que sus hijos aprendan aquellos lenguajes, símbolos y contenidos religiosos que impregnan totalmente la vida y la cultura de nuestro país en muchos niveles. Incluido en el ámbito más profundo del sentido de la vida, de la concepción de la persona humana y de la sociedad, de los derechos humanos, de la idea de trabajo, de progre-

so, de libertad, de compromiso, de economía, de creación artística... hay cosas que no pueden entenderse bien sin tener en cuenta la aportación fundamental de la fe cristiana, como ilustran historiadores y sociólogos.

La clase de Religión Católica da a conocer, también, la persona de Jesucristo como quien ha realizado plenamente la vocación humana, proponiéndose como el referente en el que mirarse para configurar la visión de la vida, de las relaciones, del futuro y los valores para conseguir ser persona más feliz y ciudadano más libre y responsable.

Animo, pues, a las madres y padres a reflexionar sobre la elección de centro educativo para su hijo o hija, así como sobre su matriculación en la asignatura de Religión. Es un momento significativo para contribuir a dotar a sus hijos de un patrimonio humano y de esperanza, y también al desarrollo de la sociedad.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737